

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Árnysai Katalin ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. február 3. napján meghozott, 33.P.20.087/2010/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

... újságírónak a ...ban közzétett tényfeltáró cikkeit összefoglaló „...” című könyv megjelenésének alkalmából íródott a ... című napilap ...-én megjelent számában „...” című cikk, amely megjelent a ... internetes oldalon is.

A felperes keresetében az újságcikk közlései miatt kért helyreigazítást az alperestől. A felperes szerint a cikk valótlanul híreszteli, hogy a ... Önkormányzat polgármesterének korrupciós ügyei vannak, valamint azt is, hogy ennek köszönhetően rajta keresztül évi 4000 milliárd forint tűnik el az országból.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Hivatkozása szerint nem állította, hogy a felperesnek korrupciós ügyei vannak, és azt sem híresztelte, hogy ennek köszönhetően a felperesen keresztül tűnik el évi 4000 milliárd forint.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek bruttó 50.000 forint perköltséget, valamint az állam javára 42.000 forint kereseti illetéket.

Indokolásában hivatkozott az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseire, a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (Stv.) 2. §-ára, 3. § (1) bekezdésére, 11. § (1) bekezdés c) pontjára, a Ptk. 79. § (1) bekezdésére, a PK 12., 14. és 15. számú állásfoglalásaira, valamint az Alkotmánybíróságnak a szabad véleménynyilvánítási jog tartalmával, terjedelmével, jogi védelmével és korlátaival foglalkozó határozataira, és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatában kifejlesztett jogelvekre.

Az elsőfokú bíróság a sérelmezett közlések tartalmát vizsgálva kifejtette, hogy azok nem állították a felperesről, hogy korrupciós ügyei lennének és azt sem, hogy rajta keresztül tűnik el az országból évi 4000 milliárd forint.

A felperes részéről kifogásolt azt a mondatot, hogy „..., ..., ..., ... - csak egy csokor azokból a nevekből, akiknek sötét ügyeiről ..., lapunk szerkesztő-újságírója rántotta le a leplet” úgy értelmezte, hogy a felsorolt több személynek vannak, voltak „sötét ügyei”, de azt nem, hogy a felperesnek is több ilyen ügye lenne.

Az elsőfokú bíróság elemezte a korrupció fogalmát és legáltalánosabb értelemben a korrupciót a közhatalommal való privát haszonszerzés céljából történő visszaéléssel azonosította. Mivel az tényként volt megállapítható, hogy a felperessel, mint a ... Önkormányzat polgármesterével szemben hűtlen kezelés büntette miatt eljárás van folyamatban az ... szám alatti ingatlan 150 millió forintért történt értékesítésével kapcsolatban, mert az említett ingatlan értéke a szakértő szerint ennek az összegnek közel a tízszerese, így a felperes neve gyanúsítottként felmerült az állami vagyon értékesítésével összefüggésben, ezért nem tekinthető valótlan tényállításnak személyére vonatkozóan korrupciós ügyekre utalás, a cikk azt pedig nem állította, hogy a felperesnek korrupciós ügyei lennének.

A cikk a 4000 milliárd forinttal kapcsolatban sem tartalmazott a felperes személyéről valótlanságot az elsőfokú bíróság megítélése szerint. A megszövegezést a PK 12. számú állásfoglalás alapján vizsgálva, a szavak általánosan elfogadott jelentését figyelembe véve csak annyit állított, hogy egy kutatás eredménye szerint ilyen összeg tűnik el az országból korrupciós csatornákon keresztül. Ez a felperesről nem közölt valótlanságot.

Utalt továbbá arra, hogy a PK 14. számú állásfoglalás szerint - amennyiben a büntetőeljárás nem a felperes elmarasztalásával végződik - az újságírónak az eljárás eredményéről is híven kell tájékoztatnia a közvéleményt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása és a keresete szerinti döntés meghozatala érdekében.

Sérelmezte, hogy a bíróság megítélése szerint az alperes nem állította róla, hogy korrupciós, sötét ügyei lennének, azonban az a tény, hogy a neve az szám alatti ingatlan értékesítése kapcsán gyanúsítottként felmerült, önmagában indokolja a

korruptió ügy kifejezés használatát. Ez az okfejtés a felperes részéről azért nem fogadható el, mert a hűtlen kezelés és korruptió nem azonos tartalmú fogalom, az utóbbinak számos, az általánosnál jóval árnyaltabb megközelítése létezik. A két fogalom tartalmi eltérését az elsőfokú bíróság által idézett meghatározások is alátámasztják.

Hangsúlyozta, az egyetlen ingatlannal összefüggésben a képviselő-testületben leadott igenlő szavazata miatti meggyanúsítás nem teremthet alapot a sajtónak, hogy olyan személyként tüntessék fel, akinek sötét, korruptió ügyei lennének. Az írás nem is egy, hanem több korruptió és sötét ügyről ad számot, amikor azt írja, hogy „... korruptió ügyekről szóló tényfeltáró cikkeiből ... tárja elénk a szomorú valóságot, amelyben kenőpénzzel szinte mindent el lehet intézni” „..., ..., ..., ... - csak egy csokor azokból a nevekből, akiknek sötét ügyeiről ...”.

Az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg azt is, hogy a cikk a 4000 milliárd forint eltűnését nem hozta összefüggésbe a felperes személyével. A felperesi értelmezés szerint a cikk nem kevesebbet állít, minthogy az egyik ilyen korruptió csatorna a felperes.

A fellebbezésében sérelmezte a terhére megítélt perköltséget is. Az ügyben megtartott egyetlen tárgyalásra, a cikk terjedelmére és az egyetlen kétoldalas alperesi beadványra tekintettel a megítélt 50.000 forintot eltúlzottnak találta.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével teljes mértékben egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a cikkben közöltek és a helyreigazítási kérelem tartalma nem álltak egymással összhangban, a felperes a cikk azon közléseinek is jelentőséget tulajdonított, amelyek nem a személyére vonatkoztak.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a sérelmezett kitételek vizsgálata során abból kell kiindulni, hogy azok az átlagolvasó számára milyen tartalmat közvetítenek és nem az érintett felperes szubjektív értelmezése az irányadó szempont.

A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályok és kollégiumi állásfoglalások alapján megfelelően végezte el a felperes részéről sérelmezett kijelentések vizsgálatát, és a kifejezések jelentését és a szövegösszefüggéseket tekintve a jogszabályoknak megfelelően értékelte azokat.

Az a mondat, hogy „... korrupciós ügyekről szóló tényfeltáró cikkeiből... tárja elénk a szomorú valóságot, amelyben kenőpénzzel mindent el lehet intézni” ... újságíró könyvét méltatja, míg a „..., ..., ..., ... - csak egy csokor azokból a nevekből, akiknek sötét ügyeiről...” egyértelműen olyan jelentéstartalomra utal, hogy az említett személyek mindegyikének voltak sötét ügyei. Az pedig, hogy „Magyarország legnagyobb problémája a korrupció”... évi négyezermilliárd forint tűnik el a korrupciós csatornákon át az országból” olyan általános megállapítás, amelyet külföldi elemzők, szakértők is megerősítenek, vagyis ez sem a felperesről - mint „korrupciós csatornáról” - szól. A közöltek megítélésekor nem lehetett elvonatkoztatni attól a tényről, hogy a felperes ellen nem vitathatóan büntetőeljárás indult egy ... úti ingatlan értékesítése miatt.

Ilyen körülmények között nem valósultak meg a Ptk. 79. § (1) bekezdése szerinti feltételek, amelyek szerint, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl, vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Nem volt alapos a perköltséget támadó fellebbezési érvelés sem. A valóban egyetlen tárgyalásra az alperesnek fel kellett készülnie, képviselője kétoldalas ellenkérelmet szerkesztett, a tárgyaláson megjelent, bizonyítékokat csatolt. Mindezekre tekintettel a megállapított ügyvédi munkadíj nem volt olyan mértékben eltúlzottnak tekinthető, hogy annak megváltoztatása indokolt lett volna.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperest kötelezte másodfokú költség viselésére a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő 78. § (1) bekezdésének megfelelően. Az alperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint állapította meg, a 4/A. § alapján árával növelten.

A fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében határozott.

Budapest, 2010. szeptember 14.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő